

(Det talte ord gælder)

Førstebehandling af budgetforslag 2026 og overslagsårene 2027-2029

Budgettale

Line Barfod, 28. august 2025

København skal være en **by, alle har råd til.**

København er en helt fantastisk by, men den er alt, alt for dyr.

Det er for dyrt at sende ungerne til fritidsaktiviteter.

Det er for dyrt at tage bussen, toget eller metroen.

Men det største problem er, at det er alt, alt for dyrt at bo i København.

Det er det, fordi årtiers fejlslagen boligpolitik har givet frit spil til spekulanter, bolighajer og grådige kapitalfonde.

Regeringen og andre forsøger at fjerne fokus fra deres årelange bolig-svigt.

De har igen og igen sagt, at der kommer et boligudspil, der vil gøre det muligt at bygge billige boliger i København. Det har vi nu hørt i årevis, men intet er sket.

Men ved I hvad; vi er røvtrætte af det! Vi vil ikke finde os i det mere.

Os, der tager Københavns fremtid alvorligt.

Alle os her i salen, der arbejder benhårdt for at fjerne den enorme usikkerhed, som rigtig mange københavnere står med hver måned.

En usikkerhed, der giver rigtig mange københavnere ondt i maven og lange, søvnløse nætter.

En usikkerhed, der bunder i et simpelt spørgsmål: Hvordan skal jeg kunne betale min husleje?

Den tårnhøje husleje til Blackstone og de andre bolighajer ødelægger vores by.

Lad os jage dem ud af vores by og indføre et **huslejeloft** så hurtigt som muligt.

Og lad os bygge almene boliger til sygeplejersker, rengøringsfolk, sosu'er og butiksansatte. Folk med helt almindelige indtægter.

Regeringen forbyder os at gøre det. Derfor skal vi sammen med københavnernes presse regeringen, så vi igen kan få lov at bygge de almene boliger, København har behov for, hvis ikke byen skal knække over.

Og få lov at bygge de helt billige boliger til mennesker med de allerlaveste indkomster, så de ikke skal leve i hjemløshed.

Vi kan og skal få gang i etableringen af nye andelsboliger.

I mange år var andelsboligerne en afgørende del af Københavns boligudvikling. For rigtig mange københavnere var andelsboligerne, sammen med de almene boliger, muligheden for at få en god bolig. Men der bliver stort set ikke oprettet nye andelsboligforeninger mere. Derfor er jeg virkelig glad for, at der er bred opbakning til, at vi i budgettet sætter penge af til nye andelsboligforeninger.

Og så kan vi hjælpe københavnere med at lave bygge- og bofællesskaber.

Så dem, der gerne vil bo sammen på tværs af generationer, familier og baggrund kan finde hinanden.

Det virker mange andre steder.

Jeg tror på, at der her i salen er en vilje til at vi sammen kan få det til at virke i København.

Jeg oplever, at når vi sammen sætter os mål, så sker der også noget. Så skaber vi sammen en bedre by.

En by, der kan inspirere andre byer.

Lige nu står vi midt i et stormvejr af kriser: Klimakrise, trivselskrise, ulighedskrise og mange flere.

Det er min erfaring efter tre et halvt år som borgmester, at vi i storbyerne kan finde løsninger på kriserne, hvor regeringerne nøler.

De løsninger, der inspirerer andre.

Folk er kommet hertil fra alle verdenshjørner for at se cykelstier, havnebade, fjernvarmeløsninger og alt det andet vi kan.

Der er nærmest dagligt journalister og forskere, der skriver til mig for at høre mere om, hvordan vi gør her i byen.

Og det er faktisk helt centralt, når vi taler grøn omstilling i København:

Det, vi gør, handler langt fra kun om os selv og vores egen klimabelastning.

I København står vi lige nu over for det næste store skridt. Vi skal vedtage en ny klimastrategi.

En strategi, der kan sætte en klar retning for vores by de næste ti år.

En strategi, der gør det grønne valg til det nemme valg.

En strategi, hvor vi lytter til det kæmpestore ønske københavnernes har. Om at gøre en forskel for klimaet og om at vi løfter vores ansvar.

Der er mange af initiativerne i klimastrategien, der er værd at fremhæve.

Men den grønne omstilling af byggeriet kan virkelig gøre en forskel. Det håber jeg alle er med på i budgettet.

Også her, vil København kunne inspirere andre byer.

Ved at gå forrest og vise konkrete løsninger.

Men vi må ikke hvile på laurbærrene og tabe pusten.

Det frygter jeg er ved at ske for et af Københavns største bidrag til verden: Vores cykelrevolution.

Paris, Ghent, Amsterdam og Berlin arbejder langt, langt hurtigere end vi gør i København.

Lad os bruge årets budget til at sætte ny cykelstandard.

Cyklen er klimavenlig, cyklen er billig, cyklen er sund og cyklen afhjælper trængslen fra de mange biler.

Der ligger heldigvis rigtig mange spændende cykelprojekter, vi kan sætte i gang.

Vi kan lave en grøn cykelrute tværs over Amager.

Vi kan gøre København til hovedstaden for udviklingen af den europæiske cykelindustri.

Vi kan lave grønne bølger, så cyklerne får førsteprioritet.

Vi kan lave sikre skoleveje og bredere cykelstier, så byens børn trygt kan cykle i skole og til fritidsaktiviteter.

Fritidsaktiviteter, kultur og idræt er vigtige dele af livet. For børn, unge og voksne. Desværre er det ofte fritidsaktiviteterne og skolefritidsordningerne, der først bliver ramt, når der mangler penge. Både når familier må spænde livremmen ind og når kommunen må prioritere mellem skoler, ældreomsorg og biblioteker.

Men på mange måder er det at deltage i aktivt fællesskab - at lære at spille trommer eller at blive inspireret til at læse spændende bøger på biblioteket - det, der gør livet værd at leve.

Og særligt når livremmen strammes ind, har man brug for at være sammen med andre. Lad os prioritere kulturen og fritidslivet. Ikke murstenene men de mange aktiviteter i og mellem bygningerne. Giv tilskud til at mange flere børn og unge kan deltage i foreningslivet. Og få flere aktiviteter i bibliotekerne.

For mig fungerer København bedst når vi gør det sammen.

Jeg er særlig stolt over de tiltag, som Enhedslisten har været med til at sikre brede flertal.

For eksempel vores forsøg med at lade børnene blive i børnehaven, til de skal starte i skole.

Fordi der er meget der tyder på, at det er bedre for børnene med færre skift.

Det er et initiativ, der tager udgangspunkt i, hvad der er bedst for børnene. Ikke i kassetænkning.

Den iskolde kassetænkning mærker man tydeligt i regeringens umættelige appetit på reformer.

Sundhedsreform, beskæftigelsesreform, uddannelsesreform.

Mange reformer på én gang med uklare rammer, der gør det svært at hjælpe vores borgere.

På socialområdet har regeringen i den grad også været i gang med blandt andet Værdighedsreformen, ny model for kompensationsydelser, beløbsgrænse for alternativt botilbud, Psykiatriplan, forringelser af Socialtilsynet og en kontanthjælpsreform, der gør flere hundrede københavnere hjemløse, når de ikke længere kan betale deres husleje og der ikke er nogen billige boliger i København. Og kommunen har forbud mod at hjælpe dem.

Når vi samtidig ved, at børnefattigdommen stiger, så er det dybt uansvarligt at gøre de fattigste endnu fattigere. Det skal vi lave om lige nu.

Men der er håb forude. For når regeringen stiller umulige krav. Når regeringen modarbejder København.

Så står vi sammen. Så siger vi; ikke på vores vagt. Det vil København ikke finde sig i.

Jeg glæder mig til budgetforhandlingerne.

Fordi jeg tror på fremtidens København.

Ja, København er truet af grådige bolighajer og en københavnerfjendsk regering. Det skal vi tage dybt alvorligt.

Men står vi sammen og står op for København. Så får vi en fantastisk by.

Tak for ordet.